

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. vasario 19 d.*

Byloje C-308/07 P

dėl 2007 m. liepos 2 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, buvęs Europos Parlamento narys, gyvenantis Saint-Pierre-d'Irube (Prancūzija), atstovaujamas advokato D. Rouget,

ieškovas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Parlamentui, atstovaujamam iš pradžių C. Karamarcos, H. Krück ir D. Moore, vėliau H. Krück, D. Moore ir A. Padowska,

atsakovui pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Tizzano (pranešėjas), A. Borg Barthet, E. Levits ir J.-J. Kasel,

generalinė advokatė V. Trstenjak,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. birželio 5 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2008 m. rugsėjo 11 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu K. Gorostiaga Atxalandabaso prašo panaikinti 2007 m. balandžio 24 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo nutartį *Gorostiaga Atxalandabaso prieš Parlamentą* (T-132/06, toliau – skundžiama nutartis), kuria Pirmosios instancijos teismas atmetė kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtina ir iš dalies akivaizdžiai nepagrįstą jo ieškinį, kuriuo buvo prašoma panaikinti 2006 m. kovo 22 d.

Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimą, ištaisantį tam tikrų ieškovui kompensuotų Parlamento nario išlaidų ir išmokėtų išmokų išieškojimo procedūrą (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

- 2 Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių (toliau – FID taisyklės) 27 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatyta:

„3. Jeigu generalinis sekretorius, pasitaręs su kvestoriais, įsitikina, kad pagal šiose taisyklėse numatytas išmokas (Europos Parlamento) nariams buvo netinkamai išmokėtos sumos, jis duoda nurodymus dėl tų sumų sugrąžinimo iš atitinkamo nario.

4. Išimtiniais atvejais ir generalinio sekretoriaus po konsultacijos su kvestoriais siūlymu biuras, remdamasis Finansinio reglamento 73 straipsniu bei jo įgyvendinimo taisyklėmis, gali pavesti generaliniam sekretoriui laikinai sustabdyti išmokų mokėjimą nariui, kol šis grąžins netinkamai jam išmokėtas sumas.

Biuro sprendimas priimamas atsižvelgiant į efektyvų nario pareigų vykdymą ir deramą institucijos funkcionavimą. Prieš priimant sprendimą išklausiama nario nuomonė.“

- 3 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74, toliau – finansinis reglamentas) 71 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„Komisijai mokami nuosavieji ištekliai bei tikrai patvirtinta tiksli gautina suma nustatoma apskaitos pareigūnui siunčiamame vykdomajame rašte sumoms išieškoti, po to skolininkui siunčiamoje debeto avizoje; abu dokumentus parengia leidimus duodantis pareigūnas.“

- 4 Finansinio reglamento 73 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nurodyta:

„Apskaitos pareigūnas išieško sumas, į Bendrijos reikalavimus skolininkui įskaitydamas tolygią tikrai ir tiksliai nustatytą sumą, kurią pačiam skolininkui turi gražinti Bendrijos.“

- 5 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias Reglamento Nr. 1605/2002 įgyvendinimo taisykles (OL L 357, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 1 sk., 4 t., p. 145), 83 straipsnyje numatyta:

„Bet kuriuo procedūros metu apskaitos pareigūnas, pranešęs atsakingajam leidimus duodančiam pareigūnui ir skolininkui, išieško nustatytas gautinas sumas tarpuskaitos būdu tais atvejais, kai skolininkas Bendrijoms taip pat turi pretenziją, kuri yra tikra,

įvertinta tam tikra nustatyta suma ir kurios grąžinimo terminas yra suejęs bei susijusi su suma, nustatyta mokėjimo pervedime.“ (Pataisytas vertimas)

- 6 2005 m. balandžio 27 d. Parlamento biuro (toliau – biuras) priimtų Europos Parlamento biudžeto vykdymo vidaus taisyklių 5 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatyta:

„3. Pirmininko atstovaujamo Parlamento sprendimu dėl įgaliojimo generalinis sekretorius yra paskiriamas pagrindiniu įgaliotuoju leidimus duodančiu pareigūnu. Tačiau sprendimas atsisakyti nustatytos gautinos sumos išieškojimo pagal Įgyvendinimo taisyklių 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą priklauso Pirmininko kompetencijai.

4. Pagrindinis įgaliotasis leidimus duodantis pareigūnas suteikia įgaliojimus įgaliotiesiems leidimus duodantiems pareigūnams. Įgaliotieji leidimus duodantys pareigūnai suteikia įgaliojimus perįgaliotiesiems leidimus duodantiems pareigūnams.“

Faktinės bylos aplinkybės

- 7 Ieškovas yra buvęs Europos Parlamento narys, vykdęs savo įgaliojimus per penktą Parlamento kadenciją (1999–2004 m.). Atlikus sumų, kurias ieškovas gavo sekretorių paslaugų išlaidoms kompensuoti, panaudojimą pateisinančių dokumentų auditą, Parlamento generalinis sekretorius (toliau – generalinis sekretorius) 2004 m. vasario 24 d. Sprendimu konstatavo, kad šiam Parlamento nariui buvo neteisėtai

išmokėta 176 576 eurų suma. Generalinis sekretorius taip pat nustatė Parlamentui grąžintiną 118 360,18 euro sumą, nes ieškovas dalį savo skolos jau buvo grąžinęs.

- 8 Tuo pačiu 2004 m. vasario 24 d. Sprendimu generalinis sekretorius pažymėjo, kad pagal FID taisyklių 16 straipsnio 2 dalį ir 27 straipsnio 3 dalį reikia išieškoti 118 360,18 euro sumą, įskaitant ieškovo įgaliojimams vykdyti mažiausiai svarbias Parlamento išmokas, t. y. dalį išmokų bendroms išlaidoms ir dalį dienpinigių. Be to, minėtu sprendimu nustatyta, kad pasibaigus ieškovo Parlamento nario mandatui likusios grąžintinos sumos išieškomos iš pereinamojo laikotarpio išieškosios pašalpos bei visų kitų jam mokėtinų išmokų.

- 9 2004 m. balandžio 20 d. ieškovas pareiškė ieškinį Pirmosios instancijos teisme, prašydamas panaikinti 2004 m. vasario 24 d. Sprendimą.

- 10 2005 m. gruodžio 22 d. Sprendimu *Gorostiaga Atxalandabaso prieš Parlamentą* (T-146/04, Rink. p. II-5989, toliau – sprendimas *Gorostiaga*) Pirmosios instancijos teismas iš dalies panaikino 2004 m. vasario 24 d. Sprendimą.

- 11 Visų pirma Pirmosios instancijos teismas savo sprendimo 84 punkte pažymėjo, kad 2004 m. vasario 24 d. Sprendimą iš esmės sudaro dvi dalys, t. y., pirma, generalinio

sekretoriaus konstatavimas, jog šiame sprendime nurodytos sumos buvo neteisėtai išmokėtos ieškovui ir jas reikia išieškoti ir, antra, sprendimas vykdyti šį išieškojimą, taikant ieškovui mokėtinų išmokų įskaitymą.

12 Tuomet Pirmosios instancijos teismas atmetė visus ieškinio pagrindus dėl 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo pirmos dalies, t. y. susijusius su ieškovo pareigos grąžinti Parlamentui šiame sprendime nurodytą sumą buvimu ir apimtimi.

13 Galiausiai, kalbant apie 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo antrą dalį, Pirmosios instancijos teismas sprendimo *Gorostiaga* 97 punkte nusprendė:

„<...> Kadangi generalinis sekretorius neturėjo kompetencijos nurodyti vykdyti nagrinėjamą įskaitymą neturėdamas pagal (FID taisyklių 27 straipsnio 4 dalį) numatytą procedūrą duotų biuro nurodymų veikti, (2004 m. vasario 24 d.) sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek juo nurodoma vykdyti tokį įskaitymą.“

14 Dėl sprendimo *Gorostiaga* apeliacinis skundas pareikštas nebuvo.

15 Taikydamas minėtą sprendimą biuras 2006 m. vasario 1 d. Sprendimu pagal FID taisyklių 27 straipsnio 4 dalį pavedė generaliniam sekretoriui vykdyti ieškovui neteisėtai išmokėtų sumų išieškojimą.

- 16 2006 m. kovo 22 d. laišku generalinis sekretorius ieškovui perdavė ginčijamą sprendimą, kurio turinys iš esmės yra toks pats kaip 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo.
- 17 Ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte numatyta, kad pagal finansinio reglamento 73 straipsnį Parlamento apskaitos pareigūnui pavedama vykdyti 118 360,18 euro sumos, kurią ieškovas skolingas Parlamentui, išieškojimą. Šio sprendimo rezoliucinės dalies 1 ir 2 punktuose patikslinama, kad ieškovui neteisėtai išmokėtų sumų išieškojimas gali būti vykdomas įskaitant įvairias ieškovui mokėtinas išmokas ir kitus mokėjimus.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiama nutartis

- 18 Ieškovas pareiškė ieškinį, prašydamas panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2006 m. gegužės 12 dieną.
- 19 Savo ieškiniui pagrįsti ieškovas nurodė vienuolika pagrindų, kuriuos visus Pirmosios instancijos teismas atmetė. Toliau bus nagrinėjami tik tie pagrindai, kurių atmetimas ginčijamas šiuo apeliaciniu skundu.
- 20 Pirmuoju pagrindu, susijusiu su *res judicata* galios pažeidimu, ieškovas iš esmės teigia, kad ginčijamu sprendimu nebuvo galima teisėtai ištaisyti procedūros, kurią Pirmosios instancijos teismas pripažino neteisėta dėl kompetencijos neturėjimo.

21 Šiuo atžvilgiu skundžiamos nutarties 30 ir 32 punktuose Pirmosios instancijos teismas nutarė:

„30. <...> Atsižvelgiant į FID taisyklių 27 straipsnio 4 dalį, išaiškintą sprendimo *Gorostiaga* 86–97 punktuose, generalinis sekretorius, pagal šią nuostatą biurui jam pavedus vykdyti atitinkamų sumų išieškojimą, galėjo teisėtai priimti (ginčijamą) sprendimą <...>

<...>

32. Dėl 40 398,80 euro išskaitos <...> akivaizdu, kad priėmus sprendimą *Gorostiaga* ji neteko teisinio pagrindo. Tačiau dėl šios aplinkybės neišnyksta ieškovo skola Parlamentui, kuri siekia 118 360,18 euro, nes klausimas, ar ši skola gali būti iš dalies gražinta įskaitymu <...>, yra atskiras <...>“

22 Todėl ieškovo nurodytą pirmąjį ieškinio pagrindą Pirmosios instancijos teismas atmetė kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

23 Trečiuoju ieškinio pagrindu ieškovas tam, kad paaiškintų neturėjimą galimybės pateikti tam tikras jo patirtas išlaidas pateisinančių įrodymų, rėmėsi *force majeure*.

24 Pirmosios instancijos teismas atmetė šį pagrindą kaip akivaizdžiai nepriimtina, nes juo buvo keliamos abejonės dėl sprendimo *Gorostiaga res judicata* galios (skundžiamos nutarties 49–54 punktai). Iš tiesų, remiantis šiuo sprendimu, generalinis sekretorius teisėtai konstatavo, jog atitinkamos sumos buvo neteisėtai išmokėtos ieškovui ir todėl turėjo būti išieškotos.

25 Galiausiai septintojo ieškinio pagrindo pirmąją dalimi ieškovas kritikavo aplinkybę, kad Parlamentas nepranešė jam apie 2006 m. vasario 1 d. biuro sprendimą. Todėl Parlamentas pažeidė 2001 m. rugsėjo 6 d. priimto Geros administracinės elgsenos kodekso (toliau – Geros elgsenos kodeksas) 20 straipsnį, kuriame įtvirtinta pareiga raštu pranešti apie piliečių teisėms ar interesams įtakos turinčius sprendimus.

26 Pirmosios instancijos teismas šį pagrindą atmetė, skundžiamos nutarties 72 ir 73 punktuose nutardamas:

„72. Kalbant apie pranešimą dėl 2006 m. vasario 1 d. biuro sprendimo, pakanka pažymėti, kad tai nėra ieškovui neigiamą poveikį darantis galutinis sprendimas. <...>

73. Dėl su Geros elgsenos kodeksu susijusio teiginio pakanka pastebėti, kad ieškovo nurodomas dokumentas yra tik Parlamento rezoliucija, kuria padaromi Europos ombudsmeno Parlamentui pateikto projekto pakeitimai ir pagal EB 308 straipsnį Komisija raginama šiuo klausimu pateikti teisės aktų pasiūlymus. Todėl, neatsižvelgiant į tai, ar tokia nuostata (minėto kodekso 20 straipsnis) taip pat

taikoma kitiems nei darantiems neigiamą poveikį sprendimams, reikia pabrėžti, kad tai nėra norminio pobūdžio dokumentas. Tad šis argumentas turi būti atmestas kaip akivaizdžiai nepagrįstas.“

Šalių reikalavimai

27 Apeliaciniu skundu ieškovas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą nutartį bei ginčijamą sprendimą ir

– priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

28 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą kaip akivaizdžiai nepagrįstą ir priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo atnaujinti rašytinę proceso dalį

29 2007 m. spalio 31 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovas paprašė Teisingumo Teismo atnaujinti rašytinę proceso dalį. Pagrįsdamas šį prašymą jis nurodo, kad atsirado nauja faktinė aplinkybė – 2007 m. spalio 17 d. Parlamento laiškas, kuriuo, Pirmosios instancijos teismui skundžiama nutartimi atmetus jo ieškinį, jam nurodyta sumokėti 77 961 euro sumą.

30 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal kartu skaitomus Teisingumo Teismo procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalį ir 118 straipsnį vykstant procesui negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

31 Tačiau šiuo atveju taip nėra. Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, jog faktinės aplinkybės, kurią ieškovas nurodė kaip naują, negalima susieti su jokių iš naujo ar anksčiau ieškovo pateiktu apeliacinio skundo pagrindu. Bet kuriuo atveju ši faktinė aplinkybė neturi jokios reikšmės priimant šį sprendimą. Iš tiesų minėtu 2007 m. spalio 17 d. laišku prašydamas sumokėti likusias grąžintinas sumas Parlamentas apsiribojo skundžiamos nutarties, kurios atžvilgiu iš esmės nebuvo pateiktas joks prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemonės ar sustabdyti vykdymą, priėmimo pasekmių taikymu. Be to, pagal Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio pirmąją pastraipą ieškovo pateiktas apeliacinis skundas nesustabdo tokios nutarties vykdymo.

32 Šiomis aplinkybėmis ieškovo prašymą atnaujinti rašytinę proceso dalį reikia atmesti.

Dėl apeliacinio skundo

33 Apeliacinį skundą ieškovas grindžia šešiais pagrindais, susijusiais su, pirma, teisės į gynybą, rungimosi principo ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu; antra, pagrindinės teisės į nešališką teismą pažeidimu; trečia, klaidingu sprendimo *Gorostiaga* apimties vertinimu; ketvirta, Pirmosios instancijos teismo sistemingu ir automatišku atsisakymu atsižvelgti į jo argumentus, dėl kurių prašoma panaikinti ginčijamą sprendimą; penkta, Pirmosios instancijos teismo atsisakymu nagrinėti su *force majeure* susijusį pagrindą ir galiausiai, šešta, Pirmosios instancijos teismo atsisakymu laikytis gero administravimo principo.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

34 Pirmuoju pagrindu ieškovas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismo sprendimas pagal Procedūros reglamento 111 straipsnį išspręsti bylą nutartimi atėmė iš jo galimybę atsakyti į Parlamento argumentus ir būti išklausytam. Be to, Pirmosios instancijos teismas, prieš išsprendžiant bylą nutartimi neinformuodamas ieškovo apie tokį

sprendimą, atėmė iš jo galimybę ginčyti šį sprendimą. Todėl Pirmosios instancijos teismas pažeidė teisę į gynybą, rungimosi principą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.

- 35 Parlamentas atsikerta, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai taikė Procedūros reglamento 111 straipsnį ir niekaip nepažeidė ieškovo teisės į gynybą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 36 Reikia priminti, kad, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, pats procedūros, numatytos Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 111 straipsnyje, taikymas nepažeidžia teisės į teisingą ir veiksmingą teismo procesą, nes ši nuostata taikoma tik tose bylose, kuriose Pirmosios instancijos teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos nagrinėti ieškinio arba jeigu ieškinys yra akivaizdžiai nepriimtinas ar akivaizdžiai teisiškai nepagrįstas. Todėl jei ieškovas mano, kad Pirmosios instancijos teismas neteisingai taikė šį 111 straipsnį, jis turi ginčyti tai, kaip Pirmosios instancijos teismas vertino šios nuostatos taikymo sąlygas (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 3 d. Nutarties *Killinger prieš Vokietiją ir kt.*, C-396/03 P, Rink. p. II-4967, 9 punktą).

- 37 Tačiau šiuo atveju pakanka konstatuoti, jog ieškovas kritikuoja tik tai, kad byla buvo išspręsta motyvuota nutartimi ir visiškai neužsimena apie minėto 111 straipsnio taikymo sąlygas bei neginčija skundžiamoje nutartyje Pirmosios instancijos teismo pateikto šio straipsnio aiškinimo.

- 38 Šiomis aplinkybėmis ieškovo nurodytą pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 39 Antruoju pagrindu ieškovas tvirtina, jog buvo pažeista jo teisė į nešališką teismą, įtvirtinta 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje ir 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1) 47 straipsnyje. Šis pažeidimas buvo padarytas dėl bylos, kurioje priimta skundžiama nutartis, paskyrimo teismo sudėčiai, kurios teisėjai, įskaitant pirmininką ir teisėją pranešėją, jau posėdžiavo teismo sudėtyje, priėmusioje sprendimą *Gorostiaga*. Tačiau pagal nešališkumo principą tas pats teisėjas negali nagrinėti bylos dėl tapačių ar pakankamai susijusių su byla, dėl kurios jis jau priėmė sprendimą, faktinių aplinkybių, įskaitant bylas toje pačioje instancijoje.
- 40 Parlamentas atsikerta, kad ieškovo teiginys neturi jokio teisinio pagrindo ir jo nepatvirtina Bendrijos teismų praktika. Be to, jis pabrėžia, kad byla, kurioje buvo priimta skundžiama nutartis, iš esmės susijusi su klausimu, ar Parlamentas įvykdė iš sprendimo *Gorostiaga* kylančias pareigas. Todėl nėra nieko kritikuotino, kad tie patys teisėjai nagrinėjo abi bylas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 41 Teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, kuri visų pirma išplaukia iš Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 dalies, yra pagrindinė teisė, kurią Europos Sąjunga gerbia kaip bendrąjį principą pagal ES 6 straipsnio 2 dalį (2007 m. birželio 26 d. Sprendimo *Ordre des barreaux francophones et germanophone ir kt.*, C-305/05, Rink. p. I-5305, 29 punktą bei 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste prieš UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, Rink. p. I-4777, 44 punktą).
- 42 Ši teisė būtinai reiškia kiekvieno asmens teisę, kad jo byla būtų nagrinėjama nepriklausomo ir nešališko teismo. Todėl, kaip Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, garantijos dėl teismo sudėties yra kertinis teisės į teisingą bylos nagrinėjimą akmuo ir Bendrijos teismas visų pirma turi patikrinti, ar ši teisė užtikrinama, kai remiamasi jos pažeidimu ir ginčas šiuo klausimu iš pirmo žvilgsnio neatrodo akivaizdžiai nereikšmingas (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Chronopost ir La Poste prieš UFEX ir kt.* 46–48 punktus).
- 43 Tačiau iš Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, kad aplinkybės, jog teisėjai, kurie pirmą kartą nagrinėjo bylą, dalyvauja kitoje teismo sudėtyje, iš naujo nagrinėjančioje tą pačią bylą, pačios savaime negalima laikyti nesuderinama su teisės į teisingą bylos nagrinėjimą reikalavimais (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Chronopost ir La Poste prieš UFEX ir kt.* 58 ir 59 punktus bei nurodytą Europos žmogaus teisių teismo praktiką).
- 44 Visų pirma aplinkybė, kad vienas ar keli teisėjai dalyvauja dviejose teismo sudėtyse iš eilės ir jose vykdo tas pačias funkcijas, pavyzdžiui, pirmininko ar teisėjo pranešėjo, pati

savaime neturi įtakos vertinant, ar laikytasi nešališkumo reikalavimo, nes šios funkcijos įgyvendinamos kolegijoje posėdžiaujančio teismo sudėtyje (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Chronopost ir La Poste prieš UFEX ir kt.* 53 punktą).

45 Tai *a fortiori* taikytina atvejams, kai dvi teismo sudėtys iš eilės turi nagrinėti ne tą pačią bylą, kaip buvo minėto sprendimo *Chronopost ir La Poste prieš UFEX* atveju, kai Teisingumo Teismui panaikinus pirmojoje instancijoje priimtą sprendimą byla buvo perduota Pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo, bet, kaip šiuo atveju, dvi skirtingas bylas, turinčias tam tikrą ryšį.

46 Be to, svarbu pažymėti, kad nešališkumo reikalavimas iš tiesų apima du aspektus. Pirma, teismas turi būti subjektyviai nešališkas, t. y. nė vienas jo narys neturi parodyti tendencingumo ar išankstinio nusistatymo kurios nors šalies atžvilgiu – asmeninis nešališkumas preziumuojamas, kol neįrodyta kitaip. Antra, teismas turi būti objektyviai nešališkas, t. y. pateikti pakankamas garantijas, kad šiuo atžvilgiu būtų užkirstas kelias bet kokioms pagrįstoms abejonoms (minėto sprendimo *Chronopost ir La Poste prieš UFEX* 54 punktas; šiuo klausimu žr. 1993 m. vasario 24 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Fey prieš Austriją*, A serija, Nr. 255-A, p. 12, 28 punktą; 1997 m. vasario 25 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Findlay prieš Jungtinę Karalystę*, *Recueil des arrêts et décisions* 1997-I, p. 281, 73 punktą ir 2007 m. spalio 4 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Forum Maritime S.A. prieš Rumuniją*, dar nepaskelbto *Recueil des arrêts et décisions*, 116 punktą).

47 Tačiau šiuo atveju reikia pažymėti, kad, pirma, ieškovas, ir tai jis, be to, patvirtino teismo posėdyje, nepateikia jokio argumento teismo narių asmeniniam nešališkumui užginčyti.

48 Be to, reikia priminti, kad ieškovas nepateikė apeliacinio skundo dėl sprendimo *Gorostiaga* ir kad šiuo sprendimu jo ieškinys buvo iš dalies patenkintas.

49 Antra, ieškovas nenurodo jokių objektyvių aplinkybių, kurios sukeltų abejonių dėl Pirmosios instancijos teismo nešališkumo. Iš tiesų šiuo klausimu jis apsiriboja argumentu, kad tie patys teisėjai dalyvavo dviejose nagrinėjamosiose teismo sudėtyse, t. y. aplinkybe, kuri, kaip matyti iš šio sprendimo 43–45 punktų, pati savaime nėra nesuderinama su teisės į teisingą bylos nagrinėjimą reikalavimais.

50 Todėl antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo pagrindų

Šalių argumentai

51 Trečiuoju ir ketvirtuoju pagrindais, kurie nagrinėtini kartu, ieškovas iš esmės kaltina Pirmosios instancijos teismą argumentus, kuriais jis rėmėsi pirmojoje instancijoje ir kuriais ginčijo ginčijamo sprendimo teisėtumą, klaidingai laikius akivaizdžiai nepriimtinais, nes jais tariamai neigiama sprendimo *Gorostiaga res judicata* galia. Iš tiesų šiuo sprendimu panaikinus 2004 m. vasario 24 d. Sprendimą visas pastarasis sprendimas turėjo būti laikomas niekiniu ir jo priėmimo procedūra negalėjo būti taisoma. Šiomis aplinkybėmis ginčijamas sprendimas yra naujas ir skiriasi nuo 2004 m.

vasario 24 d. Sprendimo, todėl visus ieškovo nurodytus pagrindus ginčijamo sprendimo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas turėjo nagrinėti.

- 52 Parlamentas atmeta šiuos tvirtinimus iš esmės primindamas, kad sprendime *Gorostiaga* Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog Parlamentas teisingai nustatė, kad tam tikros Parlamento išmokos ieškovui išmokėtos neteisėtai. Todėl 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo priėmimo procedūra teisėtai galėjo būti taisoma.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 53 Visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 11 punkte, 2004 m. vasario 24 d. Sprendimą iš esmės sudaro dvi dalys, t. y., pirma, konstatavimas, jog šiame sprendime nurodytos sumos buvo neteisėtai išmokėtos ieškovui ir jas reikia išieškoti ir, antra, sprendimas vykdyti išieškojimą, kiek įmanoma taikant ieškovui mokėtinų išmokų įskaitymą.
- 54 Sprendimu *Gorostiaga*, kaip aiškiai matyti iš to sprendimo 169 punkto bei rezoliucinės dalies 1 punkto, yra panaikinama tik antra 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo dalis, nes Pirmosios instancijos teismas manė, kad generalinis sekretorius neturėjo kompetencijos nurodyti vykdyti išieškojimą taikant sumų, kurias ieškovas yra skolingas, įskaitymą, jei nebuvo gavęs tokių įgaliojimų iš biuro remiantis FID taisyklių 27 straipsnio

4 dalyje numatyta procedūra. Tačiau visus ieškinio pagrindus, susijusius su 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo pirmos dalies teisėtumu, Pirmosios instancijos teismas atmetė.

- 55 Todėl Pirmosios instancijos teismas panaikino 2004 m. vasario 24 d. Sprendimą tik tiek, kiek jame nurodoma, kad sumų, kurias ieškovas yra skolingas, išieškojimas turi būti vykdomas įskaitymu, o likusią ieškinio dalį atmetė.
- 56 Taigi, priešingai nei tvirtina ieškovas, toks dalinis 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo panaikinimas neužkirto kelio generaliniam sekretoriui gavus tinkamus biuro įgaliojimus remiantis FID taisyklių 27 straipsnio 4 dalimi, išaiškinta sprendime *Gorostiaga*, iš naujo pradėti grąžintinių sumų išieškojimo procedūrą. Iš tiesų, kaip skundžiamos nutarties 30 punkte teisingai nutarė Pirmosios instancijos teismas, procedūra, kuria siekiama pakeisti panaikintą aktą kitu, gali būti tęsiama nuo tos konkrečios stadijos, kai buvo padarytas nustatytas pažeidimas, nebūtinai paveikiant parengiamąsias priemones (šiuo klausimu žr. 1998 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-415/96, Rink. p. I-6993, 31 ir 32 punktus).
- 57 Be to, reikia pažymėti, kad apeliacinis skundas dėl sprendimo *Gorostiaga* Teisingumo Teisme nebuvo pateiktas ir todėl jo rezoliucinė dalis, kaip ir ją būtinai pagrindžiantys motyvai, įgijo galutinį pobūdį (2006 m. birželio 1 d. Sprendimo *P & O European Ferries (Vizcaya) ir Diputación Foral de Vizcaya prieš Komisiją*, C-442/03 P ir C-471/03 P, Rink. p. I-4845, 44 ir 47 punktai ir nurodyta teismo praktika). Taigi klausimas dėl išieškotinių sumų neteisėtumo ir ieškovo pareigos jas grąžinti negalėjo būti iš naujo keliamas ir nagrinėjamas Pirmosios instancijos teisme, nepažeidžiant *res judicata* galios, kurią nuo šiol įgijo sprendimas *Gorostiaga*.

- 58 Galiausiai iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad aktas įgyja anksčiau priimto akto *res judicata* galią tiek, kiek jame tiesiog pakartojama šio ankstesnio akto dalis, kuri nebuvo panaikinta (šiuo klausimu žr. 1965 m. vasario 16 d. Sprendimo *Barge prieš Vyriausiąją valdybą*, 14/64, Rink. p. 69, 11 punktą)
- 59 Šiomis aplinkybėmis, kadangi ginčijamame sprendime lygiai tais pačiais žodžiais kaip ir 2004 m. vasario 24 d. Sprendime tvirtinama, kad 118 360,18 euro suma buvo neteisėtai išmokėta ieškovui ir turi būti išieškota, Pirmosios instancijos teismas skundžiamos nutarties 53 punkte teisėtai nutarė, kad visi kaltinimai, kuriais keliamos abejonės dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo, šiuo atžvilgiu turi būti atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtini.
- 60 Iš to išplaukia, kad ieškovo nurodytus trečiąjį ir ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl penktojo pagrindo

Šalių argumentai

- 61 Penktuoju pagrindu ieškovas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas suklydo nenagrinėdamas pagrindo, susijusio su *force majeure* egzistavimu, remdamasis tuo, kad 2004 m. vasario 24 d. Sprendimas dėl sprendimo *Gorostiaga* turi *res judicata* galią.

- 62 Iš tiesų Pirmosios instancijos teismas suklydo manydamas, kad minėtas pagrindas jau buvo nagrinėtas sprendime *Gorostiaga*, nors iš tiesų šis pagrindas grindžiamas po minėto sprendimo atsiradusiomis faktinėmis aplinkybėmis, t. y. tuo, kad Ispanijos teisingumo ministras neatsakė į 2006 m. balandžio 15 d. ieškovo jam adresuotą laišką siekiant gauti kopiją apskaitos dokumentų, susijusių su jo, kaip Europos parlamento nario, įgaliojimų vykdymu.
- 63 Parlamentas atsikerta, kad skundžiamoje nutartyje Pirmosios instancijos teismas teisingai aiškino *res judicata* principą, nes byloje, kurioje priimtas sprendimas *Gorostiaga*, ieškovas jau buvo nurodęs iš esmės tokį patį pagrindą, grindžiamą tais pačiais argumentais.
- 64 Konkrečiai kalbant apie neatsakymą į minėtą 2006 m. balandžio 15 d. laišką, Parlamentas pažymi, kad šis argumentas jau buvo pateiktas Pirmosios instancijos teismui tam, kad būtų pagrįstas ne su *force majeure* susijęs, bet kitas pagrindas, kuris buvo atmestas skundžiama nutartimi ir kurio vertinimo ieškovas šiuo apeliaciniu skundu neginčija. Bet kuriuo atveju tai yra po ginčijamo sprendimo atsiradusios faktinės aplinkybės ir todėl jos nėra reikšmingos siekiant jį panaikinti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 65 Pirma, reikia pažymėti, kad ieškovo Pirmosios instancijos teisme nurodytos faktinės aplinkybės, kuriomis jis grindžia su *force majeure* susijusį pagrindą tam, kad pateisintų negalėjimą pateikti tam tikrų apskaitos dokumentų, yra identiškos toms, kuriomis jis grindė vieną iš ieškinyje dėl 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo nurodytų pagrindų, kurių Pirmosios instancijos teismas atmetė sprendime *Gorostiaga*.

66 Todėl dėl tų pačių kaip šio sprendimo 57–59 punktuose nurodyti motyvų Pirmosios instancijos teismas skundžiamos nutarties 53 ir 54 punktuose pagrįstai galėjo nutarti, kad su *force majeure* susijęs panaikinimo pagrindas yra akivaizdžiai nepriimtinas.

67 Antra, kalbant apie argumentą, susijusį su Ispanijos teisingumo ministro neatsakymu į 2006 m. balandžio 15 d. ieškovo laišką, pakanka konstatuoti, kad net ir tuo atveju, jei ši aplinkybė galėtų būti *force majeure* Teisingumo Teismo praktikos prasme, kaip savo išvados 87 punkte pažymi generalinė advokatė, tai yra po ginčijamo sprendimo priėmimo dienos atsiradusi faktinė aplinkybė, kuri bet kuriuo atveju negali daryti įtakos šio sprendimo turiniui.

68 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, penktąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl šeštojo pagrindo

Šalių argumentai

69 Šeštuoju pagrindu ieškovas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas suklydo atsisakydamas nagrinėti klausimą, ar Parlamentas, nepranešdamas jam apie 2006 m. vasario 1 d. biuro sprendimą, pažeidė gero administravimo principą, įtvirtintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje ir Geros elgsenos kodekse. Šiuo

atžvilgiu jis primena, kad net neatsižvelgiant į šiuos dokumentus teisė į gerą administravimą yra bendrųjų teisės principų, kurių turi laikytis institucijos, dalis.

70 Parlamentas šiuo klausimu atsikerta, kad Pirmosios instancijos teismas apsiribojo konstatavimu, jog Geros elgsenos kodeksas yra parengiamasis aktas, o ne norminio pobūdžio dokumentas.

Teisingumo Teismo vertinimas

71 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad šeštasis pagrindas kyla iš klaidingo skundžiamos nutarties aiškinimo.

72 Iš tiesų pirmojoje instancijoje ieškovo nurodytas pagrindas buvo grindžiamas išimtinai Geros elgsenos kodekso 20 straipsnio pažeidimu, pagal kurį institucija, pirma, užtikrina, kad apie piliečių teisėms ar interesams įtakos turinčius sprendimus raštu būtų pranešta suinteresuotiesiems asmenims, kai tik toks sprendimas yra priimamas ir, antra, kol šie asmenys apie jį informuojami, neperduoda šio sprendimo kitiems šaltiniams.

73 Priešingai nei tvirtina ieškovas, Pirmosios instancijos teismas neatsisakė nagrinėti klausimo, ar nepranešus apie 2006 m. vasario 1 d. biuro sprendimą buvo pažeistos suinteresuotojo asmens teisės. Skundžiamos nutarties 72 punkte Pirmosios instancijos

teismas, netgi prieš nutardamas dėl Geros elgsenos kodekso pobūdžio, pažymėjo, kad minėtas sprendimas nėra ieškovui neigiamą poveikį darantis galutinis sprendimas ir kad dėl to nepranešimas apie jį negalėjo pažeisti jo teisių; be to, toks vertinimas nebuvo ginčijamas šiuo apeliaciniu skundu.

74 Iš to matyti, kad šeštąjį pagrindą taip pat reikia atmesti.

75 Kadangi nė vienas iš šešių ieškovo nurodytų apeliacinio skundo pagrindų negali būti priimtas, apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

76 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš ieškovo, o pastarasis pralaimėjo bylą, jis turi šias išlaidas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš K. Gorostiaga Atxalandabaso bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.